

среща го на пътка Светы пророкъ Илїа, и мърече: » Понеже неправедно си ўбилъ Навуахеа, и мъси зеъз лозе-то; затѣй, на което място облизахъ кучетата Навуахеевъ-тъ кръвъ, на тѣй сѫщо-то място, думъ Господъ, и твоижъ кръвъ ще оближитъ: тзи и твоижъ-тъ же иже Іезавѣль ще икъ изгладитъ кучетата, и сичкия твои домъ ще се истрѣби. Ахабъ, като чю тѣзи думы, плака деста, фрули царскытъ си дрѣхи, облече се въ козеновъа дрѣха и се пости. Тѣй малко поклониѣ толковъ мъ помогнъ предъз Бга, шото тѣй временно наказаніе на негова домъ, шлѣжисе да стане слѣдъ смъртта мъ, както Бгъ еби на своя пророкъ Илїа: » понеже Ахабъ се смири, то иезъ, казва, ни ще наведжъ зло на негова домъ въ денъ-тъ мъ, но въ денъ-тъ на негова сынъ ». Слѣдъ тѣй поживѣ Ахабъ три години, но посль го ўбихъ на бойна, и го забѣзохъ съ колесница-та мъ въ Самарія. Кръвъ-тъ мъ, ѿ течеше слѣдъ колесница-та, облизахъ и кучетата, спорѣдъ дума-та на пророка Бѣзїл. Тзи и колко-то се вѣ рѣло за Іезавѣль и за сичкия Ахабовъ домъ се събѣхъ слѣдъ пророково-то въздиганіе на небѣ-то.